

Δέν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι τό 1978 έκλεισε μέ ένα γεγονός τεράστιας πολιτικής σημασίας για τή χώρα, τήν συμφωνία τών Βρυξελλών για τήν ένταξη τής 'Ελλάδος στην Ε.Ο.Κ.

Μιά μέρα πριν τήν ολοκλήρωση τής συμφωνίας (20-12-78) δημοσιεύτηκε στόν τύπο, κείμενο επίστολής του Καρμανλῆ προς τούς προθυπουργούς τών κρατῶν μελῶν τής ΕΟΚ, όπου έκανε τήν όμολογία ότι ή συμφωνία σύνδεσης λειτούργησε σέ βάρος τής 'Ελλάδας, και ότι ή Κοινότητα δέν επιδιώκει τήν οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη τής 'Ελλάδας, αλλά ή 'Ελλάδα ούσιαστικά πρόσφερε οικονομική βοήθεια στην Εύρώπη.

'Η "σκλήρυνση" τής στάσης τής Κυβέρνησης ήρθε σάν απάντηση στις απαράδεκτες αντιπροτάσεις τής Ε.Ο.Κ. Τά κράτη τής Κοινότητας κράτησαν τήν κατάλληλη στάση για να πετύχουν τούς ευνόικότερους όρους. Και πράγματι πώς είναι δυνατή ή ούσιαστική διαπραγματεύση και ή προώθηση τών 'Ελληνικών συμφερόντων, όταν είναι δεδομένη ή "πάση θυσία" ένταξη μας και τό γεγονός ότι "άνήκομεν εις τήν Δύση". 'Η Κυβέρνηση δηλαδή ξεσκέπασε για τακτικούς λόγους μιά πλευρά τής υπόθεσης που έντεχνα έχει αποκρύψει για να τήν ξενασκέπασε άμέσως μετά, και να αποδοθεῖ σέ άτέλειωτες ύμνολογίες χωρίς τελικά να έξηγεῖ τί ακριβώς κερδίσαμε από όλο τό παιχνίδι.

Τό γεγονός ότι ή παράταση τών διαπραγματεύσεων θά ήταν "αίτια δυσαρέστων πολιτικών έπιπτώσεων όπως ειπε ο Καρμανλῆς ή υπήρχε φόβος διόγκωσης του άριστερου ρεύματος κατά τής Ε.Ο.Κ. και κατά του ΝΑΤΟ στό έσωτερικό τής χώρας" όπως έγραψε ο ξένος τύπος, επιτάχυνε τις διαδικασίες για τήν κατάληξη στό συμβιβασμό τών Βρυξελλών.

"Ετσι μέσα σέ μιά νύχτα τό "πλήρες άδιέξοδο" έγινε σύμπτωση άπόψεων". Πώς καλύφθηκε αλήθεια αυτή ή άπόσταση; "Όσα έχουν άνακ. μέχρι τώρα πείθουν ότι οί διαπραγματευσείς ήταν μιά παράδοση άνευ όρων.

Τά θέματα που άπασχόλησαν κυρίως τις δύο πλευρές στις Βρυξέλλες ήταν.

- 1) Τό άγροτικό πρόβλημα. 'Η μηδενική μεταβατική περίοδος που ζητούσε ή 'Ελληνική πλευρά για τό σύνολο τών γεωργικών προϊόντων, μέ εξαίρεση τό κρέας και γαλακτοκομικά (5 χρόνια), τά αυγά (3 χρόνια) και τά άνθοκομικά (2 χρόνια) έγινε 5-8 χρόνια που είναι ή πρόταση τών ισχυρῶν τής Ε.Ο.Κ. Έκρεμοῦν δέ οί αποφάσεις για τό βαμβάκι, ζάχαρι, σταφίδα, συκα, αλλά έχει γίνει σαφές ότι ή Ε.Ο.Κ. θά στηρίζει μέρος μόνο τής παραγωγῆς. Παράλληλα οί εξαγωγές σέ χώρες εκτός Ε.Ο.Κ. όπως Π.Χ. οί ανατολικές-που καλύπτουν σημαντικό κομμάτι τών εξαγωγῶν μας-θά καθορίζονται βάσει τών συμφωνιῶν τής Ε.Ο.Κ. μέ αυτές.
- 2) Δέν επήλθε συμφωνία έπίσης στό ζήτημα τών οικογενειακῶν έπιδομάτων τών 'Ελλήνων που εργάζονται στην Δ.Γερμανία και τις άλλες χώρες τής Ε.Ο.Κ.
- 3) 'Η συμφωνία δέν αναφέρθηκε διόλου στό φλέγοντα έθνικά ζητήματα, και δέν εξασφαλίστηκε ή ύποστήρηση τών χωρῶν τής Ε.Ο.Κ. στις 'Ελληνοτουρκικές διαφορές ή στό θέμα τής Κύπρου.

'Η συμφωνία τών Βρυξελλών άποτελεῖ άντικείμενο καθημερινού θαυμασμοῦ και ύμνολογίας τών μέσων ένημέρωσης, όμως αυτές οί ρηχές αναλύσεις και ή μονόπλευρη ένημέρωση, έ-

δέν πρόκειται ν' καλύψουν τήν ούσια τῆς ὅλης ὑπόθεσης πού εἶναι ἡ "ὀλοκλήρωση τοῦ οἰκονομικοῦ, πολιτικοῦ καί πολιτιστικοῦ δορυφορισμοῦ τοῦ τόπου"

Τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. στό θέμα προτείνει. α) εἰδική συμφωνία πού θά ἐξυπερετεῖ τά Ἑλληνικά συμφέροντα, στήν θέση τῆς ἔνταξης.

β) Γνήσιο καί ἐλεύθερο δημοψήφισμα πάνω στό θέμα, ὕστερα ἀπό πλήρη καί ἀντικειμενική διαφώτιση τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Μέσα στό Δεκέμβρη ἡ Κυβέρνηση κατέθεσε γιά συζήτηση στή βουλή τόν Κρατικό Προϋπολογισμό τοῦ 1979. Χρήσιμα συμπεράσματα γιά τήν τρέχουσα οἰκονομική κατάσταση τῆς χώρας μποροῦν νά γίνουν μέσα ἀπό αὐτόν.

Κατ' ἀρχάς ὅλος ὁ προϋπολογισμός εἶναι κατασκευασμένος μέ τέτοιο τρόπο ὥστε νά κρύβει τήν ἀλήθειαν ἀπό τόν λαό καί νά καταλήγει σέ αἰσιόδοξα συμπεράσματα χωρίς λόγο. Ἡ ἴδια ὁ διοικητής τῆς Τράπεζας τῆς Ἑλλάδας προσπαθεῖ νά βγάλει εὐνοϊκά συμπεράσματα ἀπό δυσμενεῖς ἀριθμούς, ἀφήνοντας πολλά κενά. "Εἴτσι ὁ τακτικός προϋπολογισμός ἐμφανίζει 2 βισ. δρ πλεόνασμα ἐνῶ μόνο ὁ συνυπολογισμός τοῦ ἔλλειματος τοῦ λογαριασμοῦ τῶν καταναλωτικῶν ἀγαθῶν, τόν ἐμφανίζει μέ ἔλλειμα 6,6 δισ. Δρχ. "Ὅπως διατύπωσε ὁ σ. πρόεδρος ὁ προϋπολογισμός εἶναι ἀποτέλεσμα "λογιστικῆς ταχυδακτυλουργίας" καί ὄχι ἐπιστημονικῆς μελέτης.

Ἐπίσης κατὰ τόν ἴδιο τρόπο ἔγινε καί ἡ διαμόρφωση τοῦ τιμάρθιμου. Ἄλλος εἶναι ὁ τιμάρθιμος τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν καί ἄλλος ὁ τιμάρθιμος τῆς νοικοκυριάς. Ἡ Κυβέρνηση ὑπολογίζει τόν πληθωρισμό γιά τό 1979 σέ 10%- βάσει τοῦ ὁποῖου ὑπολογίζει καί τήν ἐπιπρόσθετη αὐξηση τῶν μισθῶν- ἐνῶ εἶναι γνωστό ὅτι δέν συμμετέχουν σ' αὐτόν μεγέθη ὅπως καί σίμα ἢ οἰκία πού ἀσκοῦν πληθωριστική πίεση. Ὁ πληθωρισμός θεωρεῖται ἀπό τή Κυβέρνηση μόνο σάν νομισματικό πρόβλημα καί ὄχι πρόβλημα πού δημιουργεῖται ἀπό τή παραγωγή.

Γιά τή καταπολέμηση τοῦ πληθωρισμοῦ προχωρᾷ σέ σπασμωδικά μέτρα πού ἀποδεικνύουν.

- 1) τήν πλήρη ἔλλειψη προγράμματος καί
- 2) τό γεγονός ὅτι εἶναι ἐκφραστῆς συγκεκριμένων ταξικῶν συμφερόντων.

Προσδοκᾷ π.χ. ἡ Κυβέρνηση 10 δισ. δρχ. ἀπό τά μέτρα κατὰ τῆς φοροδιαφυγῆς πού ἔχει λάβει, ἐνῶ ἡ ἴδια παραδέχεται ὅτι αὐτά ἀνέρχονται στή πραγματικότητα σέ 100 δισ. δρχ. Τά μέτρα αὐτά χτυποῦν κυρίως τά κατώτερα καί μεσαῖα εἰσοδήματα, ἐνῶ ἡ οἰκονομική ὀλιγαρχία διαφεύγει οὐσιαστικά μέ τά "ἀναπτυξιακά κίνητρα" πού θεσπίσθησαν μετά ἀπό πίεση τοῦ Σ.Ε.Β. Παράλληλα μένει ἄθικτο τό φορολογικό σύστημα πού βασίζεται κυρίως στούς ἐμμεσους φόρους πού πλήττουν κυρίως τήν κατανάλωση καί ἐπομένως τά εἰσοδήματα τῶν λαϊκῶν μαζῶν.

Κατὰ τήν Κυβέρνηση λύση σ' αὐτή τή κατάσταση εἶναι ἡ καθήλωση (οὐσιαστικά ὑποβάθμιση) τῶν ἐργατικῶν ἀποδοχῶν, ἐνῶ θεωρεῖ φυσική τήν ἀλματώδη αὐξηση τῶν βιομηχανικῶν κερδῶν, μοναδικῶν κινήτρων γιά μιᾶ οἰκονομία βασισμένη στήν ἰδιωτική πρωτοβουλία.

Οἱ θέσεις τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. στό θέμα εἶναι:

- α) Αὐτόματη τιμαριθμική ἀναπροσαρμογή τῶν μισθῶν ἡμερομισθίων καί συντάξεων μέ βάση τιμάρθιμο κοινῆς ἀποδοχῆς.

β) Δίκαια συμμετοχή των εργαζομένων στην αύξηση του εθνικού προϊόντος του όποιου είναι οι κύριοι συντελεστές δημιουργίας.

γ) Προστασία των εισοδημάτων των εργαζομένων από τήν πρόσθετη φορολογική επιβάρυνση.

(Π.Χ. Αναπροσαρμογή της φορολογικής κλίμακας με τον πληθωρισμό)

Πέρα από αυτά είναι φυσικό ότι η διαμόρφωση του προϋπολογισμού που έχει στο πρόγραμμά του το ΠΑ.ΣΟ.Κ., θα καθορίζεται από τελείως διαφορετικές κατευθυντήριες αρχές, με άλλη δομή εσόδων και δαπανών στα πλαίσια μιάς σοσιαλιστικά προγραμματισμένης εθνικής οικονομίας.

Μέσα από τον προϋπολογισμό φαίνεται ξεκάθαρα η αντιλαϊκή πολιτική της Κυβέρνησης.

Έτσι οι δαπάνες για τήν παιδεία είναι 13,2/για το 1979, (12,4-1978), ποσοστό πολύ χαμηλότερο από το αντίστοιχο των χωρών μελών της Ε.Ο.Κ. και απαράδεκτο για τις ανάγκες μας. Συνεχίζεται η υποβάθμιση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης με το ποσοστό (1,7%) που διατίθεται για αυτή (1,35-1978) με σκοπό τή διάβρωση του θεσμού. Στόν τομέα των κοινωνικών υπηρεσιών οι δαπάνες μειώθηκαν 13,3%-1979 (13,5%-1978), ενώ το ποσοστό ύ.είας έγινε 6,7%, όταν το αντίστοιχο ποσοστό στην Ισπανία π.χ. είναι 24,9% (1975), εξηγώντας έτσι τή χαμηλή ποιότητα ύ.είας που προσφέρεται και τή χαώδη κατάσταση που επικρατεί.

Ός γνωστόν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. καταψήφισε τόν προϋπολογισμό του 1979 εκτός από τις δαπάνες για τήν εθνική άμυνα, λόγω των κρίσιμων καταστάσεων, κάνοντας διαχωρισμό σε άμυντικές δαπάνες που αποβλέπουν στην προστασία Έλληνικών συμφερόντων και σε δαπάνες που είναι ουσιαστικά προσφορά στο ΝΑΤΟ.

Τήν οικονομική κατάσταση που βρίσκεται σήμερα η χώρα δέν πρέπει να τήν δοῦμε ξεκομμένη από τή συνολική πολιτική κατάσταση που επικρατεί στο ανατολικό τμήμα της Μεσογείου.

Όλα αυτά γίνονται στα πλαίσια μιάς γενικότερης λύσης που προωθείται στην περιοχή μας από τις Η.Π.Α. και οι έξελιξεις στη Περσία και Τουρκία κάνουν επείγουσα τήν ανάγκη άμεσης διευθέτησης των Έλληνοτουρκικών διαφορών και τó κλείσιμο του Κυπριακού βάσει σχεδίων που προωθούνται από κύκλους του ΝΑΤΟ.

Τά γεγονότα της Περσίας μπορούν να οδηγήσουν σε έξυση της Παγκόσμιας πολιτικής κατάστασης αφού ο παράγοντας πετρεῖλαιο παίζει καθοριστικό ρόλο στην καπιταλιστική οικονομία.

Τό γεγονός ότι οι Η.Π.Α. μάχονται άπεγνωσμένα να σώσουν ένα τυρρανικό και διεφθαρμένο καθεστώς αποδειχνει τις μεθόδους που χρησιμοποιεί ο Καπιταλισμός για τήν προώθηση των συμφερόντων του.

Βέβαια δέν είναι δυνατό να προσδιορίσουμε ακόμα τί θα έπακοπουθήσει στη Περσία, αφού είναι γνωστό ότι στην ένότητα και τήν πάλη του Περσικού λαού παίζει καθοριστικό ρόλο ο θρησκευτικός φανατισμός

Ἡ συμφωνία Η.Π.Α. -Κίνας εἶναι γεγονός πού διακατάσσει τόν διεθνή συσχετισμό δύ-
ναμης. Τόσο τά γεγονότα αὐτά, ὅσο καί τά γεγονότα Βιετνάμ-Καμπότζης χρειάζονται περισσό-
τερη διεύκρινση: γιὰ τίς ἐπιπτώσεις τους στό προοδευτικό σφραγίδιο.

Ἡ στρατοκρατική κατάσταση πού δημιουργήθηκε στήν Τουρκία, βοηθᾷ στήν δημιουργία "ἀναπρο-
πῆς ἰσχύος" τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ στίς πιθανές ἐξελίξεις τῆς Περσίας καί τήν πτώση τῆς ἐπιτρο-
πῆς τοῦ Ἄν. Μεσόγειο.

Ἡ κατάσταση αὐτή εὐνοεῖ τόν Τουρκικό Σωβινισμό καί εἶναι βέβαιο πώς θά δημιουργήσει
ἄξυνση στίς Ἑλληνοτουρκικές σχέσεις, καί μεγαλύτερη μέση ὑποταγῆς τῆς χώρας μας στίς ἀ-
παιτήσεις τῆς Τουρκίας.

Τό τελευταῖο κομμάτι τῆς πολιτικῆς μας ἐνημέρωσης ἀναφέρεται καί θά ἀναφέρεται κάθε
φορά γύρω ἀπό τήν Τοπική Αὐτοδιοίκηση καί τόν Δῆμο Ἀθῆνας, κι' αὐτό γιὰ τόν ὅχῳρος
πού κύρια δρᾷ ἡ ὀργάνωση τῆς Ἀθῆνας εἶναι αὐτός τῆς Τ.Α., καί μέχρι τώρα ἡ σύνδεσή μας
ἦταν ἐλλειπέστατη μέ αὐτό τόν χῶρο.

Τά καθήκοντά μας ἀπό τώρα εἶναι περισσότερα καί οὐσιαστικότερα. Οἱ Τ.Α. μας πρέπει
νά δραστηριοποιηθοῦν στή δουλειά στό περίγυρο, καί τόν λαό τῆς συνοικίας τους.

Στήν πράξη πρέπει νά δημιουργήσουμε κίνημα γειτονιάς καί συνοικίας, νά ἐπέμβουμε δηλ.
σάν ὀργάνωση στό χῶρο τῆς Τ.Α., τῶν Τοπ. προβλημάτων καί τῶν Δῆμο Ἀθῆνας.

Ὁ δῆμος τῆς Ἀθῆνας μετά τή νίκη τοῦ συνδικατοῦ "ΑΘΗΝΑ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ" ταυτίζεται στή
συνείδηση τοῦ λαοῦ γιά τά ἐπόμενα χρόνια μέ τῶν ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ἡ πρακτική μας καί ἡ πολιτική
μας στό Δῆμο, θά κριθοῦν σάν ἡ δική μας λογική ἐξουσίας καί διακυβέρνησης

Δεδομένη ἐπίσης εἶναι ἡ συστηματική ἀντιπολιτευση καί ὑπονόμευση ἀπό τή δεξιά καί
τόν κρατικό μηχανισμό, ἀλλά καί ἡ ἀντίθεση τοῦ Κ.Κ.Ε.

Τά καθήκοντά μας συνεπῶς δέν μποροῦν νά ἐκπληρωθοῦν μόνο μέ τή δραστηριότητά μας
στό Δημ. Συμβούλιο, ἀλλά καί κύρια μέ τή δραστηριοποίηση καί τόν προσανατολισμό τῆς ὀρ-
γάνωσης στό θέμα τῆς Τ.Α.

Ἐνημερωτικά μποροῦν νά παρατεθοῦν αὐτή τή στιγμή τά παρακάτω .

- 1) Συγκροτεῖται ὄργανο γιά τήν ὁμαλή καί συντονισμένη λειτουργία τῆς Δημοτικῆς ὁμάδας,
ἔπου καί συμμετέχουν οἱ δημοτικοί σύμβουλοι τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. πού εἶναι, οἱ
σ. Χ. Ἀντωνίου-Λαΐου, Θ. Ἀσημακόπουλος-Σ. Αὐγερινός, Ἀν. Βλάχος-Ε. Δωρῆ, Π. Ζυγούρης
Γ. Ἰασι νίδης Δ. Καράμπελας-Σγουρδας, Κουρῆ Αὐγερινού-Χ. Κουρῆς Σ. Τσίριμπας καί Δ. Χατζῆς
- 2) Κατά τήν ἐγκατάστασή του ὁ Δήμαρχος ἐξέλεγε ^{ἴλε} τοὺς ἄμεσους στόχους του μερικοί ἀπό τοὺς
ὁποίους εἶναι:

- α) Χωρισμός τῆς Ἀθῆνας σέ 7 διαμερίσματα μέ τοπικό Δημαρχεῖο
- β) Προμήθεια 50 νέων αὐτοκινήτων καθαριότητας.
- γ) Δάνειο ἀπό τή Κυβέρνηση ὕψους 10 δισ. γιά νά σωθοῦν ἀπό τήν οἰκοδόμηση
ἔσοι χῶροι εἶναι ἐκδομα ἐλεύθεροι.
- δ) δημοτικοποίηση τῶν συγκοινωνιακῶν μέσων
- ε) Δημιουργία πνευματικοῦ κέντρου καί ἐλεύθερου ἀνοιχτοῦ Παινεπιστήμιου.

3) Πραγματοποιήθηκε τήν Κυριακή 7 Γενάρη, ή συγκρότηση τοῦ νέου Δημ.Συμβουλίου σέ σῶμα μέ τήν ἐκλογή τοῦ προεδρείου τοῦ Δ.Σ. καί τῆς Δημ. ἐπιτροπῆς.

Ἐκλέχθησαν: Πρόεδρος Χ.Κουρῆς(ΠΑ.ΣΟ.Κ.), Ἀντιπρόεδρος(Ἀκριθάκης ΕΔΗΚ), Γραμματέας Θ.Γιαλλύρη (Κ.Κ.Εσ.) καί στή Δημαρχιακή ἐπιτροπή, οἱ Π. Ζυγούρης(ΠΑ.ΣΟ.Κ.), Δ.Καράμπελας Σγούρδας(ΠΑ.ΣΟ.Κ.), Π. Γκάζγκας(Κ.Κ.Εσ.), Γ. Ἀραχωβίτης(ΕΚΚΕ).

Ἀναπληρωματικοί οἱ, Αὐγερινός Σ.(ΠΑ.ΣΟ.Κ.), Τσίριμπας Σ. (ΠΑ.ΣΟ.Κ.)